

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 Rs 466329 24 Rs
Tuzla, 30.12.2025. godine

OPĆINSKI SUD U TUZLI, sudija mr. Amela Trumić, u pravnoj stvari tužitelja Sindikat visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona, Ul....., zastupan po punomoćniku Gordanu Isabegoviću, advokatu iz Tuzle, protiv tuženog Tuzlanski kanton, Ul....., Tuzla, koga zastupa zastupnik po zakonu Kantonalno pravobranilaštvo Tuzlanskog kantona, koga zastupa Emir Alispahić zamjenik Kantonalnog pravobranioca Tuzla, radi utvrđenja povrede prava reprezentativnog sindikata, vrijednost spora 5.001,00 KM, dana 11.12.2025. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja i zastupnika po zakonu tuženog, zaključio je glavnu raspravu, a dana 30.12.2025. godine donio slijedeću:

P R E S U D U

I

ODBIJA SE tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Uvrđuje se da je tuženi Tuzlanski kanton povrijedio prava i ovlaštenja tužitelja, kao reprezentativnog sindikata za djelatnost visokog obrazovanja na području Tuzlanskog kantona, da:

-kolektivno pregovara i zaključuje kolektivne ugovore,
-imenuje svoje predstavnike u bipatritnim i tripatritnim tijelima sastavljenim od predstavnika organa vlasti, udruženja poslodavaca i sindikata,
-imenuje svoje predstavnike i u drugim tijelima u kojima se odvija socijalni dijalog, a koja prava su utvrđena rješenjem Ministarstva za rad, socijalnu politiku i povratak Tuzlanskog kantona broj: UP1-09/-30-001204/22 od 02.03.2022. i zagarantovana su članovima 12. i 22. stav 1) Zakona o reprezentativnosti sindikata i udruženja poslodavaca („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 103/21), pa se shodno tome zabranjuje tuženom poduzimanje daljnjih radnji kojima se krše prava tužitelja kao reprezentativnog sindikata za djelatnost visokog obrazovanja na području Tuzlanskog kantona., kao i da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka a sve u roku od 30 dana računajući od pravosnažnosti presude“, kao **NEOSNOVAN**.

II

Obavezuje se tužitelj da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.376,00 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je putem punomoćnika ovom sudu dana 25.06.2024. godine podnio tužbu protiv tuženog radi povrede prava reprezentativnog sindikata. Tužba je zasnovana na činjeničnim navodima tužitelja da je tužitelj reprezentativan sindikat za djelatnost visokog obrazovanja na području Tuzlanskog kantona u skladu sa Rješenjem o reperezentativnosti sindikata broj:UP1-09/-30-011204/22 od 02.03.2022.godine.,čiji je donosilac Ministarstvo za rad,socijalnu politiku i povratak Tuzlanskog kanton(stav I).

Tužitelj u tužbi dalje navoda da je stavom II izreke navedenog rješenja utvrđeno da tužitelj - Sindikat visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona, kao reprezentativni sindikat:delegira svoje predstavnike u ekonomsko-socijalno vijeće formirano za područje kantona, zastupa svoje članove pred poslodavcem, organima vlasti, udruženjima poslodavaca, drugim institucijama i pravnim licima, u skladu sa pravilima o organiziranju i djelovanju sindikata, kolektivno pregovara i zaključuje kolektivne ugovore,imenuje svoje predstavnike u bipartitnim i tripartitnim tijelima sastavljenim od predstavnika organa vlasti, udruženja poslodavaca i sindikata,imenuje svoje predstavnike i u druga tijela u kojima se odvija socijalni dijalog i ima druga prava u skladu sa zakonom.

Tužitelj u tužbi navodi da od dana donošenja rješenja broj: UP1-09/-30-011204/22 od 02.03.2022.godine kojim je utvrđena reperezentativnost tužitelja kao sindikata, od strane Vlada Tuzlanskog kantona nije bio tretiran kao reprezentativni sindikat,čime su resorna ministarstva tuženog postupala suprotno rješenju Ministarstvo za rad, socijalnu politiku i povratak Tuzlanskog kantona,broj: UP1-09/-30-011204/22 od 02.03.2022.godine, ali i suprotno zakonskim odredbama iz člana 22.stav 1) Zakona o reprezentativnosti sindikata i udruženja poslodavaca Federacije Bosne i Hercegovine.

U tužbi dalje navodi da je posljednje postupanje suprotno rješenju resornog ministarstva i citiranim zakonskim odredbama, a koje postupanje se odnosi na pregovore o povećanju plaće za oblast visokog obrazovanja, koji su rezultirali punudom Vlade Tuzlanskog kantona za povećanje plaće u oblasti visokog obrazovanja u iznosu od 5% počev od 01.04.2024.godine.,a nakon čega je Vlada Tuzlanskog kantona sa Samostalnim sindikatom visokog obrazovanja i nauke Bosne i Hercegovine-Kantonalni odbor Tuzla (drugi reprezentativni sindikat za oblast visokog obrazovanja na području Tuzlanskog kantona), zaključila Sporazum o utvrđivanju osnovice za obračun plate, iznosa povećanje plata, iznosa naknade za ishranu u toku rada (topli obrok), najniže plate, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora (regres), te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavca za zaposlene u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona u 2024.godini broj:02/1-02-4235-1/24 od 06.03.2024.godine.

Vlada Tuzlanskog kantona je kolektivno pregovaranje koje je prethodilo zaključenju Sporazuma vodila isključivo sa Samostalnim sindikatom visokog obrazovanja i nauke Bosne

i Hercegovine, koji je prema navodima tužitelja pozvan da imenuje svoje predstavnike u tijela u kojima se odvijao socijalni dijalog.

Tužitelj smatra da su na ovaj način tuženi (Vlada kantona i resorna ministarstva) postupila suprotno rješenju Ministarstvo za rad, socijalnu politiku i povratak Tuzlanskog kantona, broj: UP1-09/-30-011204/22 od 02.03.2022.godine i suprotno čl.12. i čl. 22.stav 1).Zakona o reprezentativnosti sindikata i udruženja poslodavaca F BiH.

Tužitelj takđe navodi da sve navedeno potvrđuje činjenica da je Vlada Tuzlanskog kantona donijela Odluku o imenovanju Pregovaračkog tima broj:02/1-04-32489/29 od 14.12.2023.godine., koja u toku kolektivnog pregovaranja nije dostavljena tužitelju, niti je tužitelj pozvan da imenuje svoj pregovarački tim.

Tužitelj u tužbi navodi da je Konačnu ponudu od 20.02.2024.godine za utvrđivanje elemenata za zaključenje Sporazuma o utvrđivanju osnovice za obračun plate, iznosa povećanje plata, iznosa naknade za ishranu u toku rada (topli obrok), najniže plate, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora (regres), te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavca za zaposlene u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona u 2024.godini broj:02/1-02-4235-1/24 od 06.03.2024.godine, Pregovaračkog tima Vlade Tuzlanskog kantona dostavljena e mailom iz Ureda Premijera TK na izjašnjenje tužitelju.

Prema tužbenim navodima tužitelja, tuženi je uz konsultacije sa Premijerom Tuzlanskog kantona i Samostalnim sindikatom visokog obrazovanja i nauke Bosne i Hercegovine-Kantonalni odbor Tuzla i Sindikatom visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona (tužitelj)dana 21.02.2024.godine, utvrdio i dostavio na izjašnjenje novu Ponudu, a na koju ponudu tužitelj nije dao saglasnost na zaključenje dostavljenom Sporazuma, jer je predviđao povećanje plate za 5% u oblasti viskog obrazovanja, čime su po mišljenju tužitelja zaposlenici visokog obrazovanja dovedeni u neravnopravan položaj u poređenju sa zaposlenima u javnim ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja kojim je plata istovremeno povećana za 8,5%, smatrajući da je tuženi u skladu sa članom 4.,2.,3.,6.,12.,13.,15.i 17.Zakona o zabrani diskriminacije Bosne i Hercegovine takvim postupanjem doveo radnike u javnim ustanovama visokog obrazovanja, u pogledu regulisanja njihovih radnih uslova/plata, doveo u neravnopravan položaj u poređenju sa radnicima u javnim ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja, što je prema navodima tužitelja predmet drugog postupka.

Predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev i da obaveže tuženog da tužitelju nadokandi troškove parničnog postupka.

U odgovoru na tužbu koji je dostavljen sudu dana 14.03.2025.godine, zastupnik po zakonu tuženog osporio je u cjelosti tužbene navode tužitelja iz tužbe, navodeći da nije sporna činjenica da je tužitelj stekao svojstvo reprezentativnosti, ali da nije pravno moguće da tužitelj traži izmjene i dopune kolektivnog ugovora za 2024.godinu, kada isti nije bio uopće ugovorna strana nikada sa tuženim, nego je to bio drugi sindikat, to jeste Samostalni sindikat visokog obrazovanja i nauke Bosne i Hercegovine-Kantonalni odbor Tuzla.

Tuženi u odgovoru na tužbu navodi da je poštovao pravo na reprezentativnost tužitelja, a što potvrđuje i sam tužitelj u tužbi gdje navodi da je konačna ponuda od 20.02.2024.godine u vezi utvrđivanja prava iz radnog odnosa za zaposlenike visokog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu-e-mailom dostavljena tužitelju na izjašnjenje od strane Ureda Vlade Tuzlanskog kantona i predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja i da obaveže tužitelja da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka.

Na pripremnom ročištu održanom dana 09.09.2025.godine tužitelj je ostao kod postavljenog tuženog zahtjeva prijedloga za izvođenje materijalnih dokaza kao i predložio saslušanje zakonskog zastupnika tužitelja kao parnične stranke, S. N., zakonskog zastupnika tužitelja, na okolnosti iz tužbe i odgovora na tužbu, zatim saslušanje svjedoka: A. O., N.M. i I. P., svi iz T., na okolnost vođenja kolektivnog pregovaranja radi zaključenja sporazuma kojima su utvrđene osnovice za obračun plate, iznos povećanja plate, te druga prava iz radnog odnosa za oblast visokog, srednjeg i osnovnog obrazovanja za 2024.godinu, kao i za ranije godine, sa kojim socijalnim partnerima su vođeni pregovori, načina formiranja tijela u kojima se odvijao socijalni dijalog, ko je imenovao svoje predstavnike u ovim tijelima, kao i koji je razlog zbog kojeg tužitelj nije bio uključen u kolektivno pregovaranje.

U toku dokaznog postupka izvedeni su dokazi uvidom i čitanjem materijalnih dokaza tužitelja: Rješenje Ministarstva za rad, socijalnu politiku i povratak Tuzlanskog kantona broj: UP1-09/-30-001204/22 od 02.03.2022., Sporazum o utvrđivanju osnovice za obračun plate, iznosa povećanja plate, iznosa naknade za ishranu u toku rada (topli obrok), najniže plate, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora (regres), te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavaca za zaposlene u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona u 2024. godini broj: 02/1-02-4235-1/24 od 06.03.2024., Konačna ponudu za utvrđivanje elemenata za zaključenje Sporazuma o utvrđivanju osnovice za obračun plate, iznosa povećanja plate, iznosa naknade za ishranu u toku rada (topli obrok), najniže plate, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora (regres), te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavaca za zaposlene u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona u 2024. godini od 20.02.2024.god., Nova ponuda za utvrđivanje elemenata za zaključenje Sporazuma o utvrđivanju osnovice za obračun plate, iznosa povećanja plate, iznosa naknade za ishranu u toku rada (topli obrok), najniže plate, iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora (regres), te iznosa pomoći shodno Uredbi o isplati pomoći od strane poslodavaca za zaposlene u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona u 2024. godini od 21.02.2024., Dopis punomoćnika tužitelja od 13.02.2024., Dopis punomoćnika tužitelja od 04.04.2024., Rješenje Ureda Vlade Tuzlanskog kantona broj: 02/3-04-6269-1/24 od 20.05.2024. sa prilogom., **Dopis tužitelja broj 5/12-3/24 od 05.12.2024., Akt Ministarstva obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona „Odgovor na zahtjev, dostavlja se“ broj: 10/1-30-035807/24 od 13.12.2024., Dopis tužitelja broj: 20/12-1/24 od 20.12.2024., Dopis tužitelja broj: 20/12-2/24 od 20.12.2024., Kolektivni ugovor za korisnike Budžeta Tuzlanskog kantona iz oblasti visokog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu 13.01.2022. (Sl.novine TK 1/2022).**, akt Ministarstva obrazovanja i nauke TK broj 10/1-11-026969-1/25 od 21.10.2025. godine, koji je dostavljen aktom suda u ovoj pravnoj stvari od 24.10.2025. godine a na okolnost dostavljanja informacija od strane resornog ministarstva i potvrde da tužitelj nije bio uključen u pregovore o elementima zaključenih sporazuma koji su preciznije navedeni u tužbi., Informacija sa 36. redovne Sjednice Vlade TK od 04.11.2025.

godine koja je objavljena na Web stranici Vlade TK a na okolnost da je Vlada prihvatila tekst novog anexa Kolektivnog ugovora za oblast visokog obrazovanja u TK a da u pregovore za zaključenje i ovog anexa nije bio uključen tužitelj što znači da povreda prava tužitelja kao reprezentativnog sindikata trae u kontinuitetu tj. do današnjeg dana., **uvid i čitanje materijalnih dokaza tuženog:** Uvid i čitanje u Izjašnjenje Min. obrazovanja i nauke TK broj 10/1-11-005598-1/25 od 13.03.2025. godine (Izjašnjenje na navode iz tužbe)., Uvid u Zapisnik sa glavne rasprave održane 05.10.2025. godine u predmetu broj 32 0 Rs 465605 24 Rs a na okolnosti provođenja izjave svjedoka I. P. ., dopis tužitelja od 03.11.2025. godine upućen Vladi TK., poziv TK, Pregovarački tim Vlade TK broj 02/1-04-27622-1/25 od 12.11.2025. godine., saslušanje partičnih stranaka , zakonkog zastupnika tužitelja N. S. kao i saslušanje svjedoka i to M. S. i P. I., (tužitelj odustao od saslušanja svjedoka A. O. i N. M.) pa je sud nakon ovako provedenog dokaznog postupka i nespornih navoda stranaka donio odluku kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih dokaza zajedno i svakog dokaza pojedinačno u skladu sa odredbom člana 8. Zakona o partičnom postupku FBiH (Službene novine FBiH, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15: u daljem tekstu ZPP), sud je donio odluku kao u izreci:

Na osnovu sadržaja tužbe,navoda tuženog iz odgovora na tužbu,uvidom u rješenje Ministarstva za rad,socijalnu politiku i povratak Tuzlanskog kantona,broj:UP1-09/-30-001204/22 od 02.03.2022.godine,kao i na osnovu iskaza zakonskog zastupnika tužitelja prof.dr. S.N. i svjedoka I. P. sa rasprave održane dana 19.11.2025.godine,sud je nespornim utvrdio da je tužitelj reprezentativan sindikat na nivou Tuzlanskog kantona za oblast visokog obrazovanja,a što među strankama u postupku nije sporno., A U SKLADU SA ODREDBOM ČL 1., 12. i 22.Zakona o reprezentativnosti sindikata i udruženja poslodavac (Sl. Novine Federacije Bosne i Hercegovine br. 103/21) .

Iz iskaza zakonskog zastupnika tužitelja prof.dr. S. N. i saslušanog svjedoka I. P., proizilazi da tužitelj nije potpisnik kolektivnog ugovora za oblast visokog obrazovanja u TK,kao i njegovih naknadno zaključenih aneksa,niti da je kolektivnom ugovoru tužitelj naknadno pristupio, niti je tužitelj ponudio tuženom prijedlog svog kolektivnog ugovora.

Kao razlog zašto tužitelj nikada nije pristupio kolektivnom ugovoru za oblast visokog obrazovanja u TK, zakonski zastupnik tužitelja S. N. priozilazi da to nije urađeno zbog toga što tužitelj smatra da su utvrđeni koeficijenti u postojećem kolektivnim ugovoru diskriminirajući i da se povodom te diskriminacije vodi poseban sudski postupak.

Na upit zastupnika po zakonu tuženog zašto tužitelj nije pristupio kolektivnom ugovoru za oblast visokog obrazovanja u TK,zastupnik tužitelja S. N. izjavio je i slijedeće:“Prvo,ne znam da li ima procedura“. „Zato što takva procedura ne postoji“.“Ja ne znam kako se pristupa,šta trebam uradi“.“Pitam ja vas kao pravnik,a ja nisam pravnik.Kakva je procedura pristupanja kolektivnom ugovoru?Ima li neki urnek?“

Iz navedenog iskaza, sud zaključuju da tužitelju nisu poznate pravne procedure pristupanja postojećem kolektivnom ugovoru za oblast visokog obrazovanja u TK,pa se ne može na osnovu

te činjenice opravdati tvdnja tužitelja da mu tuženi nije omogućio da učestvuje u kolektivnom pregovaranju i zaključivanju kolektivnog ugovora.

Na osnovu iskaza zastupnika tužitelja prof.dr. S. N. i saslušanog svjedoka I. P., proizilazi da tužitelj tuženoj nikad nije dostavio u pismenoj formi prijedlog svog kolektivnog ugovora ili aneksa kolektivnog ugovora, prijedloge svojih predstavnika za kolektivno pregovaranje, da je tuženi, više puta, putem Ministarstva obrazovanja i nauke TK pozivao tužitelja da pristupi postojećem kolektivnom ugovoru, da je tužitelj od tuženog tražio izmjene i dopune kolektivnog ugovora, kojeg nije nikada potpisao, niti istom pristupio, da je tužitelju putem svojih predstavnika zastupnika S. N. i I. P. omogućeno kolektivno pregovaranje u 2024. godini sastankom kod premjera TK i resornog ministra.

Tokom 2025. godine tužitelj je i pismeno pozvan od strane tužene na kolektivno pregovaranje, ali se iz sadržaja odgovoru tužitelja od 03.11.2025. godine, može zaključiti da tužitelj iskazuje prema tuženoj prijetnje u vidu podnošenja krivične prijave, što po stavu suda nije primjerena komunikacije između socijalni partnera, u konkretnom slučaju između Vlade Tuzlanskog kantona i Sindikata visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona, koja bi mogla imati za rezultat ostvarivanje povoljnih prava za članove koje predstavlja tužitelj.

Nije sporno da tužitelj posjeduje Rješenje o reprezentativnosti sindikata, ali je sporno što tužitelj nikada nije pristupio zaključenom kolektivnom ugovoru, pa nije ni mogao učestvovati u pregovorima za zaključivanje navedenog sporazuma obzirom da pravni osnov za zaključivanje istog sadrži upravo pomenuti kolektivni ugovor.

Po stavu ovog suda, kolektivno pregovaranje i zaključivanje kolektivnog ugovore su međusobno povezani to jeste ne mogu se posmatrati odvojeno jedno od drugog.

Samo kolektivno pregovaranje sa tuženom tužitelj je prizano u tužbi i tokom postupka, gdje navodi da je tuženi uz konsultacije sa Premijerom Tuzlanskog kantona i Samostalnim sindikatom visokog obrazovanja i nauke Bosne i Hercegovine-Kantonalni odbor Tuzla i Sindikatom visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona (tužitelj) dana 21.02.2024. godine, utvrdio i dostavio na izjašnjenje novu Ponudu, a na koju ponudu tužitelj nije dao saglasnost na zaključenje dostavljenom Sporazuma, jer je predviđao povećanje plate za 5% u oblasti visokog obrazovanja, čime su po mišljenju tužitelja zaposlenici visokog obrazovanja dovedeni u neravnopravan položaj u poređenju sa zaposlenima u javnim ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja kojima je plata istovremeno povećana za 8,5%, smatrajući da je tuženi u skladu sa odredbom člana 4., 2., 3., 6., 12., 13., 15. i 17. Zakona o zabrani diskriminacije Bosne i Hercegovine takvim postupanjem doveo radnike u javnim ustanovama visokog obrazovanja, u pogledu regulisanja njihovih radnih uslova/plata, u neravnopravan položaj u poređenju sa radnicima u javnim ustanovama osnovnog i srednjeg obrazovanja, što je prema navodima tužitelja predmet drugog postupka.

Međutim po stavu suda, takvo vrsta pregovaranja nema svoju svrhu (causu), bez zaključivanja kolektivnog ugovora, a što neposredno proizilazi iz člana 22. stav 1) Zakona o reprezentativnosti sindikata i udruženja poslodavaca Federacije Bosne i Hercegovine („kolektivno pregovara i zaključuje kolektivne ugovore“).

Naime,ugovorne strane kroz kolektivno pregovaranje izražavaju svoje prijedloge , koje kasnije u fazi zaključivanja kolektivnog ugovora ugrađuju u sami kolektivni ugovor, na obostrano zadovoljstvo.

Kolektivni ugovor za korisnike budžeta Tuzlanskog kantona iz oblasti visokog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu (Službene novine Tuzlanskog kantona,broj:1/22,11/23 i 1/25) zaključen je 13.01.2022.godine,dakle prije nego što je tužitelj dobio rješenje o reprezentativnosti sindikata, između Vlade Tuzlanskog kantona kao zakonom ovlaštenog pregovarača i potpisnika granskog kolektivnog ugovora,i Samostalnog sindikata visokog obrazovanja i nauke BiH, Kantonalni odbor Tuzla, kao reprezentativnog sindikata za područje djelatnosti visokog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu.

Članom 26.stav 1. Kolektivnog ugovora za oblast visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona propisano je da će se osnovica za obračun plaće radnika u visokoškolskoj ustanovi utvrđivat sporazumom između Vlade Kantona i Sindikata,prije usvajanja budžeta za narednu godinu,članom 27.stav 1 da će se platni razredi i koeficijenti za obračun plaće u visokoškolskoj ustanovi utvrditi sporazumom između Vlade Kantona i Sindikata, a članom 32.stav 2 da se dnevni iznos naknade za ishranu utvrđuje sporazumom između Vlade Kantona i Sindikata do 31.12.u tekućoj godini za narednu godinu.

Uzimajući u obzir pravnu prirodu kolektivnih ugovora, koji u suštini u pogledu strana koje su ga zaključile odnosno strana koje su mu naknadno pristupile, imajuobligaciono-pravno dejstvo ili pravni učinak *inter partes*, odnosno,obavezuju isključivo ugovorne strane, neposredno proizilazi iz navedenih odredbi da su ugovorne strane pomenutog kolektivnog ugovora ugovorile i naknadno potpisivanje sporazuma na koji je naslovljen Sporazum o utvrđivanju osnovice za obračun place,najniže place,iznosa povećanja plaća, iznosa naknade za ishranu u toku rada (topli obrok) i iznosa naknade za korištenje godišnjeg odmora (regres) za zaposlene u javnim ustanovama visokog obrazovanja Tuzlanskog kantona, a u vezi zaključenja kojeg su se vodili pregovori koje tužitelj smatra spornim.

Međutim,tužitelj se obratio Vladi Tuzlanskog kantona sa zahtjevom za izmjene i dopune Kolektivnog ugovora za oblast visokog obrazovanja, što je suprotno odredbi člana 58.navedenog kolektivnog ugovora u kojem je jasno propisan postupak za izmjene i dopune kolektivnog ugovora za oblast visokog obrazovanja u TK.

Dakle,iz odredbe člana 58. Kolektivnog ugovora za korisnike budžeta Tuzlanskog kantona iz oblasti visokog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu (Službene novine Tuzlanskog kantona,broj:1/22,11/23 i 1/25) jasno se može zaključiti da tužitelj ne može tražiti izmjenu odredbi navedenog kolektivnog ugovora, jer nikada nije potpisao navedeni kolektivni ugovor i nikada nije pristupio navedenom kolektivnom ugovora, uz napomenu da je tužitelj od strane tuženog više puta upućivan da pristupi postojećem kolektivnom ugovoru za oblast visokog obrazovanja u TK, ali se tužitelje oglušio o te pozive tužene

Iz svih provedenih dokaza proizilazi da se tužitelj nikada ranije obratio Vladi Tuzlanskog kantona sa zvaničnim zahtjevom, za vođenje kolektivnih pregovora sa ciljem zaključivanja kolektivnog ugovora niti sa zahtjevom za pristupanje navedenom kolektivnom ugovoru čije važenje je produženo do 13.01.2027.godine.

Po stavu ovog suda, ovakav zahtjev tužitelja suprotan je čl.11., čl.12., i čl. 17. Zakona o obligacionim odnosima (Službeni list SFRJ broj 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i Službeni list RBiH broj 2/92, 13/93, 13/94, Sl. novine Federacije BiH, broj:20/03 i 42/11) u daljem tekstu: ZOO), kao i načelu ugovornog prava (*pacta sunt servanda*-, *ugovori se moraju poštovati*“).

Tokom postupka, sud je na osnovu svih provedenih dokaza nesporno utvrdio da je postojeći kolektivni ugovor za oblast visokog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu, zaključen dana 13.01.2022.godine između Vlade Tuzlanskog kantona i Samostalnog sindikata visokog obrazovanja i nauke BiH, Kantonalni odbor Tuzla, kao reprezentativnog sindikata za područje djelatnosti visokog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu, objavljen sa izmjenama i dopunama, u Službenim novinama Tuzlanskog kantona broj:1/22,11/23 i 1/25).

To znači da zaključeni kolektivni ugovor obavezuje sve ugovorne strane (Vladu TK i sve zaposlenike u oblasti visokog obrazovanja u TK), bez obzira da li se neko kasnije sa njim “slaže” ili ne.

Dakle, očigledno neslaganje sa odredbama kolektivnog ugovora na oblast visokog obrazovanja u TK od strane tužitelja sud je utvrdio na osnovu svih provedenih dokaza tokom postupka, ali takvo neslaganje ne može opravdavati tvrdnjama tužitelja iz tužbe i tokom postupka na način da tuženi nije omogućio tužitelju prava iz člana 22. stav 1) Zakona o reprezentativnosti sindikata i udruženja poslodavaca Federacije Bosne i Hercegovine.

Na osnovu iskaza zastupnika tužitelja prof. S. N. i svjedoka I. P., proizilazi da tužitelj nikada u pismenoj formi nije delegirao svoje predstavnike prema Vladi Tuzlanskog kantona, radi kolektivnog pregovaranja i zaključivanja kolektivnog ugovora, čime sam tužitelj ne želi iz tužitelju poznatih razloga da „konzumira“ svoja prava kao reprezentativni sindikat iz člana 22. stav 1) Zakona o reprezentativnosti sindikata i udruženja poslodavaca Federacije Bosne i Hercegovine i Rješenja Ministarstva za rad, socijalnu politiku i povratak Tuzlanskog kantona, broj:UP1-09/-30-001204/22 od 02.03.2022.godine.

Na osnovu svih provedenih dokaza, pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kao i pravilne primjene materijalnog prava, sud smatra da tužitelj nije dokazao tužbene navode u skladu sa odredbom čl.7. i čl.125. ZPP F BiH.

Nisu osnovani ni navodi tužitelja u dijelu koji se odnosi na postojanje navodne diskriminacije zaposlenika u oblasti visokog obrazovanja u odnosu na zaposlenike srednjeg i osnovnog obrazovanja u TK kao jednog od razloga zašto tužitelj nije pristupio postojećem kolektivnom ugovoru iz oblasti visokog obrazovanja, jer tužitelj nije dostavio dokaz da je

sud u postupku koji je u toku, utvrdio diskriminaciju, kao to tužitelj tumači, pa je ove prigovore sud cijenio paušalnim.

Prigovore zastupnika po zakonu tuženog koji se odnose na aktivnu i pasivnu legitimaciju, kao prigovor postojanja pravnog interesa tužitelja za podnošenje tužbe, sud je odbio kao neosnovan, jer tužitelj svoja prava pred poslodavcem i sudom ostvaruje na osnovu Rješenja Ministarstva za rad, socijalnu politiku i povratak Tuzlanskog kantona, broj: UP1-09/-30-001204/22 od 02.03.2022. godine (Rješenje o reprezentativnosti).

Tokom postupka, tužitelj nije dostavio pravila o organizovanju i djelovanju sindikata prema organima izvršne vlasti i drugim institucijama, a kojim pravilima se uređuju procedure predlaganje članova sindikata-tužitelja za pregovarački tim prema Vladi Tuzlanskog kantona, radi vođenja kolektivnih pregovora i zaključivanje kolektivnog ugovora, procedura pristupanja kolektivnom ugovoru i sl.

Tokom postupka tužitelj nije dostavio ni dokaze sudu o pojedinačnim tužbama i presudama za zaposlenika iz oblasti visokog obrazovanja, a iz kojih dokaza bi sud mogao potvrdi tvrdnje tužitelja da postojeći kolektivni ugovor iz oblasti visokog obrazovanja u TK nije zaključen u interesu zaposlenika koje zastupa tužitelj.

Nisu osnovani ni navodi tužitelja kojim se poziva na stav Vrhovnog suda u Federacije BiH u predmetu broj: 32 0 Rs 238921 21 Rev, jer tužitelj nije dostavio tuženoj aneks kolektivnog ugovora za oblast visokog obrazovanja, a tužitelj nije ni dokazao da je činjenično i pravno stanje u predmetu koji se vodio pod brojem: 32 0 Rs 238921 21 Rev identično stanju u ovom predmetu.

Sud nije provodio dokaze saslušanjem svjedoka A. O. i N. M., jer je tužitelj tokom postupka, podneskom od 10.12.2025. godine, odustao od saslušanja istih svjedoka.

Kako tužitelj tokom postupka nije dokazao da mu je tuženi onemogućio na bilo koji način prava iz odredbe člana 22. stav 1) Zakona o reprezentativnosti sindikata i udruženja poslodavaca Federacije Bosne i Hercegovine i Rješenja Ministarstva za rad, socijalnu politiku i povratak Tuzlanskog kantona, broj: UP1-09/-30-001204/22 od 02.03.2022. godine, sud je odlučio kao u stavu I izreke presude.

Troškovi parničnog postupka se shodno opredijeljenom zahtjevu tužitelja sastoje od troškova na ime sastava tužbe iznos od 360,00 KM, zastupanja na pripremnom ročištu od 09.09.2025. godine i zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 19.11.2025. godine i zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu dana 11.12.2025 u iznosima od 672,00 KM, sve uvećano za 17% PDV-a (403,92 KM), što ukupno iznosi od 2.779,92 KM.

Troškovi parničnog postupka se shodno opredijeljenom zahtjevu tuženog sastoje od troškova za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 360,00 KM, zastupanja na pripremnom ročištu od 09.09.2025. godine i zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 19.11.2025.

godine i zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu dana 11.12.2025 u iznosima od 672,00 KM, što ukupno iznosi 2.376,00 KM.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio na osnovu odredbe člana 383, 386. stav 1. u vezi sa članom 396. stav 1. i 2. ZPP, Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Službene novine FBiH, broj 22/04 i 24/04) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Službene novine FBiH, broj 43/25).

Imajuću u vidu da je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu to ga je sud odbio sa tužbenim zaghtevom te i zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 2.779,92 KM , te ga je obavezao da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.376,00 KM smatrajući sve troškove tuženog iz postavljenog zahtjeva od 11.12.2022.godine osnovanim imajući u visu da je tuženi u cjelosti uspio u sporu, zbog čega je odlučeno kao u izreci presude.

SUDIJA
mr. Amela Trumić

POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana računajući od prvog narednog dana od dana dostavljanja prepisa presude, Kantonalnom sudu Tuzla, putem ovog suda. Žalba se podnosi u četiri primjerka.